

РЕШЕНИЕ

№ 457

гр. София, 22.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 10.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3562** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.1, ал.2 от ЗОДОВ, вр. чл.203–207 от АПК.

Образувано е по предявени от Фондация „Е. за преквалификация и нови работни места“, ЕИК[ЕИК], срещу ИА „Главна инспекция по труда“ - [населено място] обективно съединени иски за присъждане на обезщетение за имуществени /под формата на претърпени загуби и пропуснати ползи/ и неимуществени /накърнен обществен престиж/, причинени от отменено със съдебен акт наказателно постановление, правно основание чл.1 от ЗОДОВ.

С исковата молба се претендира осъждане на ответника да заплати на ищеца - Ю. сумата от 350лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди /загуби/, произтичащи от заплатено адвокатско възнаграждение относно съдебно обжалване на Наказателно постановление №16-001473 от 05.06.2017 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], както и сумата от 36 650 лв., представляваща обезщетение за пропуснати ползи в резултат на прекъсване на обучителната дейност на ищеца поради издаване на незаконосъобразното Наказателно постановление №16-001473 от 05.06.2017 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – П.. Претендират се и неимуществени вреди, произтичащи от накърнен обществен престиж, уточнени по размер в допълнителната ИМ на стойност 36 650лв.

Ищецът твърди в ИМ и допълнителната ИМ, че с решение по кнахд № 16/16.01.2018г. на Административен съд – [населено място] е отменено Наказателно постановление №16-001473 от 05.06.2017г., издадено от директора на дирекция

„Инспекция по труда“, [населено място], в резултат на което от НП е претърпял вреди под формата на загуби в размер на 350 лв., представляващи заплатен адвокатски хонорар по касационно дело № 202/2017г. по описа на Административен съд-Смолян, както и под формата на пропуснати ползи в размер на 36 650 лв., породени от невъзможността за събиране на пълния размер на таксите за обучение на записаните курсисти и такси от бъдещо записване на нови курсисти. Допълнително е заявил в доп. ИМ, че е претърпял и неимуществени вреди, изразяващи се в накърнен обществен престиж на стойност 36 650лв. Поискано е и присъждане на разноските за съдебното производство.

Ответникът е депозиран отговор на исковата молба в срока по чл.131 ГПК, с който оспорва исковете като неоснователни. Твърди неналичие на елементите от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ – липсвала както настъпила реална вреда в резултат на отмененото НП, така и изискуемата причинна връзка между издадения незаконосъобразен административен акт и твърдения вредоносен резултат. Моли за отхвърляне на претенциите, евентуално за присъждане на обезщетение в минимален размер. Претендира разноски.

В о.с.з пред АССГ, фондацията - ищец се представлява от председателя А. Ч., който изрично заявява, че не възразява по доклада по делото и съобразно разпределената му доказателствена тежест е представил доказателствата си с исковата молба и няма искания за събиране на допълнителни доказателства. Моли за уважаването на исковете, като намира претендираните вреди за доказани. Представя писмени бележки.

Ответникът ИА „Главна инспекция по труда“ не изпраща законен или процесуален представител по делото. С писмен отговор на ИМ от 17.07.2018г. възразява по основателността на исковите претенции за претърпени имуществени вреди под формата на пропуснати ползи, както и за неимуществени вреди.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на предявените искове.

След като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, Административен съд София-град приема от фактическа страна следното:

С окончателно съдебно решение №16/16.01.2018 г., постановено по кнахд №202/2017 г. по описа на Административен съд-Смолян е отменено Решение №158/24.10.2017 г. по анхд №109/2017г. на РС-Чепеларе и вместо това спорът е решен по същество, като е отменено Наказателно постановление №16-001473 от 05.06.2017 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ - П., с което на Фондация „Е. за преквалификация и нови работни места“, [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева, на основание чл.78, ал.1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, за нарушение на чл.8, ал.1, и чл.78 ал.1т.1 от същия закон.

Видно от преписката по кнахд №202/2017г. по описа на Административен съд – Смолян, и в исковото производство пред АССГ е представено и прието като писмено доказателство пълномощно за процесуалното представителство на фондацията пред АС-Смолян от адв. Сл.К., като в същото е вписано и че страните са договорили на основание чл.8 от Наредба №1/2004 г. адвокатско възнаграждение в размер на 350 лева, което е заплатено в брой.

По делото са приложени и приети като доказателства и: Лицензия на център за

професионално обучение /ЦПО/ №[ЕИК]/07.07.2003 г., издадена от Националната агенция за професионално обучение на Център за професионално обучение към Фондация „Е.“ /л.10/.

При тези установени факти, съдът изведе следните правни изводи:

Предявените искиове са процесуално допустими като предявени от надлежна страна, с правен интерес и срещу ответник, който е пасивно легитимиран по тях. Съгласно чл.205 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Ответникът е юридическо лице - чл.2, ал.1 от УСТРОЙСТВЕН ПРАВИЛНИК на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", а НП е издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“- П., която е нейна териториална структура /чл.7, ал.1 от правилника/.

Тъй като са въведени доводи за причинена вреда на ищеца, произтичаща от отменено по съдебен ред наказателно постановление, съдът приема, че се касае за спор по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за вреди от административна дейност, който е от компетентността на административните съдилища /Тълкувателно постановление № 2/ 19.05.2015г. по т. дело № 2/ 2014г. на ВКС и ВАС на РБ/.

При преценката на исковите претенции по същество, съдът приема от правна страна следното:

Искът за заплащане на обезщетение за имуществени вреди /загуби/, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за защита в съдебното производство по оспорване на въззивното решение на РС - Чепеларе, потвърждаващо НП, пред АС-Смолян, е доказан по основание и размер, и следва да бъде уважен.

Отговорността по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди по своя характер е обективна, безвиновна, т.к. законодателят не изисква установяване на вина. Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да бъде ангажирана отговорността на ответника за обезвреда, следва да бъдат налице всички елементи на фактическия състав на непозволеното увреждане: незаконосъобразен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинена на ищеца вреда и пряка и непосредствена причинна връзка между вредата и незаконосъобразния акт, действие или бездействие на ответника.

Безспорно е налице първата кумулативно предвидена в чл.1 ал.1 от ЗОДОВ предпоставка – отменено с влязъл в законна сила съдебен акт издадено наказателно постановление на орган на подчинение на ответника. С оглед мотивите по т. 1 от ТП № 2/19.05.2015 г., съдът приема, че издаването на наказателно постановление е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения, упражнена административнонаказателна компетентност, законово предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност и в този смисъл същото представлява властнически акт, издаден от административен орган и въпреки че поражда наказателноправни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност. Доказана от ищеца е и настъпилата в имуществената му сфера вреда – загуба, с оглед заплатеното адвокатско възнаграждение за съдебна

защита в проведеното административно производство /АНХД И КНАХД/ за отмяна на НП, в претендирания в ИМ размер. Установено е също, че настъпилата в патримониума на ищеца вреда е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния административен акт на орган на ответника. Следователно тази искова претенция като основателна, следва да се уважи изцяло – в пълен размер.

Искът за заплащане на сумата в размер на 36 650 лв., представляваща обезщетение за пропуснати ползи в резултат на прекъсване на обучителната дейност на ищеца, поради издаването на НП №16-001473 от 05.06.2017 г., на директора на дирекция „Инспекция по труда“ - П., е неоснователен /недоказан по своето основание и размер/ и подлежи на отхвърляне.

За да възникне правото му на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и за да бъде ангажирана отговорността на ответника, ищецът следваше с пълно и пряко доказване да установи кумулативното осъществяване на всички елементи на фактическия състав на нормата, а именно: настъпила вреда в правната му сфера, изразяваща се в пропускане, неосъществяване на очаквано, сигурно законосъобразно увеличаване на имуществото на ищеца; незаконосъобразно НП, което е отменено; пряка и непосредствена причинна връзка между настъпилата вреда и незаконосъобразно издаденото НП.

Не са налице всички предвидени в закона кумулативно изисквани предпоставки за реализиране имуществената отговорност на ответника. Доказана в случая е само една от предпоставките на предявения иск - отменено с влязло в сила съдебно решение НП. Не бяха представени от ищеца, въпреки разпределената от съда доказателствена тежест и дадените в тази връзка указания на ищеца, никакви доказателства за установяване на сочените от него вреди във вид на пропуснати ползи, в размер на 36 650 лв., произтичащи от твърдяната от него невъзможност за събиране на пълния размер на таксите за обучение на записаните курсисти и такси от бъдещо записване на нови курсисти. Представените и приети по делото : Лицензия на център за професионално обучение /ЦПО/ №[ЕИК]/07.07.2003 г. , издадена от Националната агенция за професионално обучение на Център за професионално обучение към Фондация „Е.“ не доказват твърденията на ищеца. Доказателства, относими към заявените вреди под формата на пропуснати ползи, в размер на 36 650 лв., породени от невъзможността за събиране на пълния размер на таксите за обучение на записаните курсисти и такси от бъдещо записване на нови курсисти, не се съдържат вкл. и в досието на к.а.н.д.№202/2017 г. по описа на Административен съд-Смолян и н.а.х.д.№109/2017 г. на РС-Чепеларе. Липсват доказателства и за това, че дейността на фондацията-ищец като ЦОП е била преустановена, както и за наличието на пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между твърдените вреди и процесното НП. Ето защо, при липсата дори на един от елементите на посочения фактически състав не може да бъде ангажирана отговорността на държавата на основание чл. 1 от ЗОДОВ.

Неоснователна и недоказана е и претенцията за обезщетение за неимуществени вреди в размер на 36 650 лв., произтичащи от накърнен обществен престиж на фондацията. Не се ангажираха по делото от ищеца убедителни и годни доказателствени средства за установяване на твърдението му за накърнен обществен престиж вследствие на неправомерно издаденото и впоследствие отменено като такова НП, доколкото може да се приеме, че ЮЛ може да търпи неимуществени вреди.

При този изход на спора, своевременно заявеното искане на ищеца за присъждане на разносните за исковото съдебно производство е основателно и следва да бъде уважено в размер на 50 лева, заплатена държавна такса /арг. чл.10, ал.3 от ЗОДОВ.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ със седалище в [населено място], да заплати на Фондация „Е. за преквалификация и нови работни места“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], Търговски дом, Партер-офис 41, сумата в размер 350 /триста и петдесет/ лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди от отменено Наказателно постановление №16-001473 от 05.06.2017 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – П..

ОТХВЪРЛЯ предявените с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ от Фондация „Е. за преквалификация и нови работни места“, [ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], Търговски дом, Партер-офис 41, срещу Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ със седалище в [населено място], искове за заплащане на обезщетение за имуществени вреди /пропуснати ползи/ от прекъсване на обучителната дейност, както и на обезщетение за неимуществени вреди за накърнен престиж, в резултат на незаконосъобразно Наказателно постановление №16-001473 от 05.06.2017г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – П., всеки от които с цена 36 650 лева, като НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСЪЖДА, Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ със седалище в [населено място] да заплати на Фондация „Е. за преквалификация и нови работни места“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], Търговски дом, Партер-офис 41, сумата в размер на 50 /петдесет/ лева, разноси за съдебното производство.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 -дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: